

Người theo hương hoa mây mù giăng lối
Làn sương khói phai đưa bước ai xa rồi
Đơn côi mình ta vấn vương hồi ức trong men say chiều mưa buồn!
Ngăn giọt lệ ngừng khiến khoé mi sầu bi (í i ì i)
Đường xưa nơi cố nhân từ già biệt li
(Cánh hoa rụng rơi)
Phận duyên mong manh rẽ lối trông mơ ngày tương phùng!

Tiếng khóc cuốn theo làn gió bay
Thuyền ai qua sông lỡ quên vớt ánh trăng tàn nơi này
Trống vắng bóng ai dần hao gầy
Lòng ta xin nguyện khắc ghi trong tim tình nồng mê say
Mặc cho tóc mây vương lên đôi môi cay
Bâng khuâng mình ta lạc trôi giữa đời
Ta lạc trôi giữa trời!

Đôi chân lang thang về nơi đâu?
Bao yêu thương giờ nơi đâu?
Câu thơ tình xưa vội phai mờ
Theo làn sương tan biến trong cõi mơ
Mưa bụi vương trên làn mi mắt
Ngày chia lìa hoa rơi buồn hiu hắt
Tiếng đàn ai thêm sầu tương tư lặng mình trong chiều hoàng hôn Tan vào lời c
a

Lối mòn đường vắng một mình ta
Nắng chiều vàng úa nhuộm ngày qua
Xin đừng quay lưng xoá
Đừng mang câu hẹn ước kia rời xa
Yên bình nơi nào đây?
Chôn vùi theo làn mây?

Người theo hương hoa mây mù giăng lối
Làn sương khói phai đưa bước ai xa rồi
Đơn côi mình ta vấn vương hồi ức trong men say chiều mưa buồn!
Ngăn giọt lệ ngừng khiến khoé mi sầu bi
Đường xưa nơi cố nhân từ già biệt li
(Cánh hoa rụng rơi)
Phận duyên mong manh rẽ lối trông mơ ngày tương phùng!

Tiếng khóc cuốn theo làn gió bay
Thuyền ai qua sông lỡ quên vớt ánh trăng tàn nơi này
Trống vắng bóng ai dần hao gầy
Lòng ta xin nguyện khắc ghi trong tim tình nồng mê say
Mặc cho tóc mây vương lên đôi môi cay?
Bâng khuâng mình ta lạc trôi giữa đời
Ta lạc trôi giữa trời!

Ta lạc trôi (lạc trôi)
Ta lạc trôi giữa đời, lạc trôi giữa trời!

Ta đang lạc nơi nào (lạc nơi nào, lạc nơi nào)
Ta đang lạc nơi nào
Lối mòn đường vắng một mình ta
Ta đang lạc nơi nào
Nắng chiều vàng úa nhuộm ngày qua
Ta đang lạc nơi nào